

סִלְקָא וּמִכְרֵי קָמִיָּה, פִּתְחוּ שְׁעָרִים קָמִיָּה, כְּמָה דְּאִיְהוּ
הָוָה פִּתַּח תְּרַעִין כָּל יוֹמָא, כִּד הָוָה שׁוֹמֵר אַמּוּנִים וְאִזִּי

נשמתו עולה ומכריזים לפניו פתחו שערים לפניו, מאחר שהוא פתח את שערי הברכות

בכל יום כאשר הוא היה שומר אמנים לאומרם בכוונה גדולה כראוי.

אמן כולל הכל

אָמַר רַבִּי יוֹסִי אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַאי אָמֵן וּשְׁאֵל רַבִּי יוֹסִי בְּשֵׁם

רבי יהודה מהו סוד אמן. אָמַר רַבִּי אַבָּא, הָא אוֹקְמוּהָ

כָּלָא, אָמֵן אֶקְרִי מִבּוּעָא, דִּהֲהוּא נִחְלָא דְנִגִּיד, אָמֵן

אֶקְרִי, דְּכִתִּיב, (משלי ח) וְאֶהֱיָה אֶצְלוֹ אָמוֹן, אֵל תִּקְרִי

אָמוֹן, אֵלָא אָמֵן והשיב רבי אבא שהוא כמו שביארו שאמן כולל הכל, שכן בחינת

הבינה הכוללת ג"ר הנקראת מבוע היא שנקראת אמן, ולא הבינה מצד עצמה אלא מצד

הו"ק הנעלמים בה, מאחר שאותו הנחל שיוצא ממנה שהוא ז"א הוא הנקרא אמן, וכמש"כ

'ואהיה אצלו אמן' ודרשו חז"ל אל תקרי אמן אלא אמן, דהיינו שז"א הנקרא תורה היה

בתחילה נעלם בבינה ושם היה נקרא אמן ואל תקרי אמן מלשון גידול אלא אמן מלשון

קיום מאחר שז"א הוא קיום כל המדרגות (רמ"ק). קִיּוּמָא דְכָלְהוּ דִּהֲהוּ תִּהְיֶה

נִחְלָא (ס"א ט"א) דְנִגִּיד וְנִפִּיק, אָמֵן אֶקְרִי והנה לא רק הו"ק בהיותם

אור הרשב"י

קטופה - שמחסר קריאת הנו"ן, שאינו

מוציאה כפה שתהא נכרת. יתומה - שלא

שמע הברכה, אלא ששמע שעונין אמן, והא

דאמרינן בהחליל (סוכה נ"א א')

הלימוד היוכימי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

נעלמים בבינה נקראים אמן, אלא גם כאשר אותו הנחל דו"ק נמשכים ויוצאים מהבינה הם נקראים אמן. **וַתִּנָּא, (תהלים קו) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, עוֹלָם דְּלַעִילָא, עוֹלָם דְּלַתָּא** והוא כמו שלמדנו על מש"כ 'מן העולם ועד העולם', דהיינו שהם סוד ב' עולמות, עולם הבינה העליון ועולם המלכות התחתון. **אִיף הָכָא אִמֵּן וְאִמֵּן, אִמֵּן דְּלַעִילָא, אִמֵּן דְּלַתָּא. אִמֵּן קִיּוּמָא דְּכָלְהוּ, וְהָא אוֹקִימָנָא אִמֵּן בְּאִינוּן אַתְּוּן** וכן כאן מש"כ בהמשך הפסוק 'אמן ואמן' הם סוד אמן עליון דבינה ואמן תחתון דמלכות שכן ו"ק דז"א הנעלמים בבינה הם הממשיכים את השפע ביציאתם ממנה אל המלכות, ובזה נמצא שאמן הוא קיום הכל מאחר שהוא ממשיך את שפע הבינה אל המלכות דרך ז"א, והוא כמו שכבר למדנו שאותיות אמ"ן מרמזים על הכל שכן א' דאמ"ן הוא סוד הבינה הכוללת ג"ר המשפיעה לאות מ' דז"א ומאות מ' דז"א לאות נ' דמלכות.

רשב"י מסביר סוד אמן בסוד הפסוק לסרבה המשרה

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, אֵלֶּף עֲמִיקָא דְּבִירָא דְּכָל בְּרָכָאן מִתַּמֵּן נִבְעִין וְנִפְקִין, וּמִשְׁתַּכְּחִין אמנם רשב"י מבאר את סוד אמ"ן, שאות א' דאמן הוא יסוד דבינה הנקרא עומק הבאר, שכל הברכות יוצאות ונובעות ונמצאות משם. **מ"ם פְּתוּחָה, נִהְרָא דְּנִגִּיד וְנִפְיָק, וְאִקְרִי מ"ם** ואות מ' דאמן הוא סוד הנהר הנמשך ויוצא שהוא יסוד דז"א הנקרא מ"ם. **וְהוּא רִזָּא**

אור הרשב"י

שלא היו שומעים את הקול. ולא יזרוק ברכה שחוק קבוע הוא לו.
מפיו – במהירות, שדומה עליו כמשא, אלא

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

דְּתַנִּינָן, מִ"ם פְּתוּחָה, מִ"ם סְתוּמָה. כְּמָה דְּאוּקִימָנָא,
(ישעיה ט) **לְסִרְבָּה הַמְּשֻׁרָה** והוא הסוד שלמדנו מ' פתוחה מ' סתומה, וכמו

שביארנו את מש"כ 'לסרבה המשרה', [כט] דהיינו שיסוד דז"א הוא סוד מ' פתוחה המשפיע בקו האמצעי בדעת דרחל העומדת כנגדו שהיא סוד סתומה ונעלמת, והוא בא לרמוז על יסוד דרחל הנעשה משתי אותיות ד' שסוגרות זו על זו כעין מ', דהיינו שבכל אות ד' יש שתי אותיות ו' ואות י' שביחד הם כ"ב, וד' אחת היא כ"ב אותיות שמקבלת המלכות מאחורי ז"א והד' השניה היא כ"ב אותיות שמקבלת המלכות מאמא שלא ע"י ז"א בסוד הדורמיטא של ז"א וכאשר מתחברים שתי הדלתין האלו הם נעשים כעין מ' סתומה הרמוז באות מ' של הפסוק 'לסרבה המשרה', אמנם בעת הגלות ו' דז"א מתקן את המלכות והוא סותם את יסודה בכדי שלא ישלטו בו החיצונים, אמנם כאשר המלכות הולידה שהוא בזמן גאולת מצרים ובשאר הגאולות, אז נפתח רחמה בראש אחד של המ' הסתומה ואז היא נעשית מ' פתוחה אולם לעתיד לבוא הקב"ה יפתח אותה לגמרי בשתי ראשיה והיא תעשה כשתי דלתין בסוד בן דוד ואז יבוא משיח בן דוד, ומשא"כ בעת הגלות שנחרב ביה"ק נסתמו כל המעיינות של המלכות מכל הצדדים והיא נעשתה בחינה מ' סתומה לגמרי כי לא היה ביסודה אפילו פתח אחד קטן ומשום כך נפסק השפע (מק"מ, ריש פרשת שלח).

אור הרשב"י

הקדוש ברוך הוא לעשות חזקיהו משיח, וסנחריב גוג ומגוג. אמרה מרת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם! ומה דוד מלך ישראל שאמר כמה שירות ותשבחות

[כט] ואיתא בסנהדרין דף צד עמוד א' למרבה המשרה ולשלום אין קץ וגו' אמר רבי תנחום, דרש בר קפרא בציפורי: מפני מה כל מ"ם שבאמצע תיבה פתוחה, וזה סתום? ביקש

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אמן אל מלך נאמן

נוֹן פִּשְׁוּטָה, כִּלְלָא דְתֵרִין נוֹנִין [2] ואות ן' הפשוטה דאמ"ן הוא כולל ב'

אותיות נו"ן, דהיינו נ' כפופה ון' פשוטה, דהיינו שן' פשוטה הוא כנגד ההבל היוצא

מיסוד דז"א המתפשט בנו"ה דיליה, וכנגדו מאחוריו עומד ת"ת דרחל הנקרא נ' כפופה, בסוד

מיעוטה, **נוֹן כְּפּוּפָה. כִּלְלָא דָּאֵת וָא"ו, כִּלְלָא דְנוֹן כְּפּוּפָה**

(ס"א פִּשְׁוּטָה[לא]) ואות נו"ן מלאה נכלל בה אות ו' וגם נכלל בה אות ן' פשוטה, דהיינו

שהמלכות הנקראת נ' כפופה מקבלת שפע מו' דז"א דרך יסודו שהוא סוד ן' פשוטה. (ס"א

מ"ם פְּתוּחָה, כִּלְלָא דְתֵרִין נוֹנִין, נוֹן פִּשְׁוּטָה, נוֹן כְּפּוּפָה. נוֹן פִּשְׁוּטָה כִּלְלָא דָּאֵת וָא"ו.) **בְּגִין**

כֶּךְ כִּלְלָא אֶקְרִי נוֹן וָאוּ נוֹן ומשום כך כל בחינות המלכות נקראות נ' ו' ן'.

וּבְרָזָא דְמַתְנִיתָא הֵכִי תֵאנָא, ו' דְּכַר, ן' פִּשְׁוּטָה כִּלְלָא

דְּדְּכַר וְנוֹקְבָא, נוֹן כְּפּוּפָה, בְּכִלְלָא דְפִשְׁוּטָה הִיא והנה

בסודות המשניות כך למדנו, שהאות ו' הוא של ז"א הזכר, והאות ן' הפשוטה הוא כללות

זכר ונקבה, דהיינו שהאות נ' הכפופה שהיא המלכות הנקבה, היא נכללת בהארת ן'

הפשוטה שהוא סוד הארת יסוד דז"א הזכר אליה (מק"מ). **וּבְסִפְרָא דְרַב**

הַמְנוּנָא סָבָא, מִם דְּהָכָא, הִיא נוֹטְרִיקוֹן מַלְ"ךְ, וְהֵינֵנוּ

אֱמֵן, אֱמֵן נוֹטְרִיקוֹן, א"ל מַלְ"ךְ נַ"אֱמֵן ובספרו של רב המנונא

— אור הרשב"י —

לפניך – לא עשיתו משיח, חזקיה שעשית לו [2] הרמ"ק גורס כללא דתריין נוניין נו"ן

כל הנסים הללו ולא אמר שירה לפניך – פשוטה נו"ן כפופה.

תעשהו משיח? לכך נסתתם. [2א] כן הוא הגירסה במק"מ.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000